

РЕШЕНИЕ

№ 2314

гр. София, 06.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.03.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **261** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК,вр с чл.208 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение № ПО-183/09.12.2016 година на Директор ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение.Твърди се,че решението,както и постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки са немотивирани и не са взети предвид всички факти и обстоятелства по случая. Сочи се още, че изводът на органа по приходите , че дружеството не разполага с други активи, върху които може да се наложи обезпечението е неправилен и наложеният запор върху стоки в оборот води до обратен ефект- не до удовлетворяване на вземанията на държавата, а до спиране дейността на ревизирия субект. Искане се отмяна на постановлението и потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма]-гр.С.,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД на НАП [населено място],редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК,се представлява от юрисконсулт Б.,редовно упълномощен,който оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при

условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 250/08.07.2013 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] И. Х. е преназначена от длъжността- Директор на Дирекция“ „Контрол“ при ТД на НАП- С. на длъжността Директор ТД на НАП- [населено място],считано от 08.07.2013 година.

Със Заповед № 1104/11.11.2014 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] В. А. е назначен за държавен служител на длъжността- Публичен изпълнител при ТД на НАП- С., считано от 14.11.2014 година.

Със Заповед № 2272/26.02.2016 година на Директор ТД на НАП- [населено място] А. е преназначен на длъжността публичен изпълнител при ТД на НАП- С. , Дирекция“ Събиране“,Отдел“ Входящ контрол и координация“, Сектор“ Специализиран“ считано от 01.03.2016 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221516008273-020-001//25.11.2016 година е възложена ревизия на [фирма] от страна на Началник сектор- „Ревизии“- В. В.,определен е съставът на ревизиращия екип, обхватът на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС за периода 15.09.2016 година-31.10.2016 година, срока ,в който следва да завърши ревизията до два месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

На 28.11.2016 година, органите по приходите,включени в състава на ревизиращия екип депозирали Искане до публичен изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки- заповор върху стоки в оборот и заповор върху банкови сметки на длъжника..

С ПОМ изх. № 7143 от 28.11.2016 година, публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място] наложил ПОМ – заповор върху сметки на длъжника, находящи се в една търговска банка и забранил разпореждането със заповораното имущество в размер на 154 600 и заповор върху стоки в оборот на обща стойност 28 439,98 лева по фиксирания курс на БНБ.

П. е връчено лично на управителя на ревизиращия данъчен субект на дата 28.11.2016 година / видно от разписката неразделна част от ПННОМ, приложена на лист 29 от делото.

На същата дата е издадено и Разрешение за продажба на стоки в оборот на основание чл.207,ал.3 от ДОПК на обща стойност 28 439,98 лева.

На 05.12.2016 година,дружеството-жалбоподател депозирало жалба срещу П. до Директор ТД на НАП- [населено място], а последният с Решение № ПО—183/ от 09.12.2016 година отхвърлил жалбата на [фирма] срещу ПОМ от 28.11.2016 година като неоснователна.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК/ предвид липсата на доказателства за датата на връчване на решението на жалбоподателя, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна.Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПО-183/09.12.2016 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът , издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е

Директор на ТД НАП-гр. С.- град,на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор,а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето И. И. Х. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността Директор ТД на НАП-С..

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. При издаването му,Директор ТД на НАП- С.- град е.нарушил процесуално правните разпоредби на ДОПК/ частично/, което е довело и до нарушаване на материално правните разпоредби на ДОПК/ отново частично/.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител.Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права,обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура,предпоставки,срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановилното е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му,. фактическите и правните основания за издаването му,наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите,. вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника,. със запор на сметките на

длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195,ал.1 ДОПК,че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания.Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията,става дума за обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки / като изключение от общото правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения, е визирано в нормата на чл.121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено ,че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По силата на алинея втора,предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл.121,ал.5 ДОПК,при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки- дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето,вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето,спрямо което се налагат.Наред с това, законодателят е предвидил срок,с който могат да бъдат продължени наложените предварителни обезпечителни мерки-не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника,. със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването, върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.В разпоредбата на чл.197,ал.3 ДОПК са визирани предпоставките,с които съдът следва да се съобрази при преценка законосъобразността на наложените обезпечителни мерки-наличие или липса на представено от длъжника обезпечение в пари,безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа,наличие,респективно отсъствие на изпълнително основание и спазени ли са изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121,ал.1 и чл.195,ал.5 ДОПК.

От доказателствата по делото е видно, че органът по приходите ,включен в състава на ревизиращия екип е депозирал едно немотивирано искане до публичния изпълнител, в което обосновал необходимостта от налагане на ПОМ, а публичният

изпълнител приел ,че съществува опасност от затруднено събиране на очаквания размер на задължението-154 600 лева- Главница и лихви и наложил предварителни обезпечителни мерки- . запор върху стоки в оборот на обща стойност 28 439,98 лева, подробно описани в постановлението за налагане на ПОМ и запор върху сметки на длъжника в 1 търговска банка на стойност 154 600 лева.Настоящата съдебна инстанция намира,че Директор ТД на НАП С. първо не е събрал доказателства за това по каква стойност са наложени този вид обезпечителни мерки,нито пък има представена инвойс фактурата и ЧМР. Вместо да събере доказателства за тези обстоятелства ,Директор ТД на НАП е потвърдил постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Независимо от обстоятелството,че с определението за насрочване , съдът задължи Директор ТД на НАП- С. да представи заверено копие на цялата административна преписка, такава не беше представена най- вече-по делото не се съдържат доказателства за това каква е стойността на всяка една стока по цитираните в постановлинето за налагане на пердаврителон ибозепечитлени мерки стойност на стоките по инвойс фактурата и по ЧМР. На второ място, самите фактури и ЧМР не са приложени по делото. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.207, ал.1 от ДОПК,запорът върху стоки в оборот се извършва с опис. Стоките в оборот се предават на отговорно пазене на длъжника и на материалноотговорните лица, които се разпореждат с тях, като едновременно с налагането на запора върху стоките в оборот може да се наложи запор и върху сметките на длъжника по чл. 202. Но съгласно разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК, обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност- по данъчната оценка,. по застрахователната стойност,по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. В случая, обезпечението/запорът върху стоки в оборот/ нито е доказано , че е извършено по балансова стойност, нито пък има доказателства, за това каква е единичната цена на стоките, нито пък има извършен опис.Посочена е инвойс фактура и ЧМР ,които обаче не са приложени, за да се установи, че това е тяхната придобивна стойност, още по- малко балансова такава. Това налагане на запор върху стоки в оборот е напълно неподкрепено с доказателства, а и от приложените такива към административната преписка не може да се установи ,че публичният изпълнител е спазил поредността на налагане на обезпеченията по стойността на активите,визирани в разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК.Това механично налагане на обезпечителни мерки и липсата на доказателства за спазена поредност при налагане на обезпеченията, не може да доведе до извод,че наложените обезпечителни мерки са подходящи и съответстват на обезпечителната нужда и не може да се установи ,че така наложените обезпечителни мерки- запор върху стоки в оборот дали не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Нещо повече дори с налагането на запор върху стоки в оборот в размер на 28 439.98 лева, публичният изпълнител значително е надхвърлил размера на предполагаемото публично задължение – 154 600 лева- главница и лихви , изчислени към дата 25.11.2016 година, като запорът върху стоки в оборот и запор върху сметки на длъжника в една търговска банка в размер на 154 600 възлизат общо на 183 039,98 лева, което пък от своя страна води до извод, че обезпечението не съответства на обезпечителната нужди и води до възпрепятстване дейността на лицето ,защото обезпечителната нужда е по- малка от наложеното обезпечение- съответно обезпечителна нужда от 154 600 лева,а наложеното обезпечение е в размер на 183 039,98 лева.

Що се касае до наложения запов върху сметки на длъжника в една търговска банка, то настоящият съдебен състав намира, че решението и в тази част е незаконосъобразно. Този вид обезпечителни мерки са наложени с цел да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице-„П. Е.“ гр. С. и при съществуваща опасност от затруднено събиране на очаквания размер на задължението-154 600 лева. Но по делото липсват доказателства, които да доведат до извод, че събирането на предполагаемите публично вземане ще се затрудни. Изложените в искането твърдения, че дружеството- жалбоподател има сделки с рискови доставчици и извършава дейност от около една година, не може да обуслови мотивираност на искането за налагане на запов върху сметки на длъжника, защото нито в искането, нито в постановлението, нито пък в Решението на Директор ТД на НАП се посочват кои са тези рискови доставчици, какви сделки са извършени, които водят до извод, че събирането на предполагаемия размер на задължението ще се затрудни. Фактът, че дружеството- жалбоподател извършава дейност от около една година не и не може да бъде основание да се приеме, че именно този факт ще доведе до затруднено събиране на предполагаемите задължения. Фактът, че дружеството не притежава активи, върху които да се насочи изпълнението, също не може да доведе до извод, че ще бъде затруднено събирането на предполагаемите публично вземане. Наложеният обезпечителни мерки- запов върху сметки на длъжника в една търговска банка са неподходящи и не съответстват на обезпечителната нужда. Нещо повече дори, настоящият съдебен състав намира, че с така наложената обезпечителна мярка се спира извършването от ревизираното лице дейност, да не говорим, че не са спазени и изискванията за налагането им, нито пък има представени доказателства в този смисъл които да доведат до съответствие на обезпечението с обезпечителната нужда.

Решението на Директор ТД на НАП не отговаря на условията за редовно действие и предполага отмяната му.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Жалбоподателят не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.197, ал.3 и ал.4, вр с чл.121, ал.5 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №ПО-183/09.12.2016 година на Директор ТД на НАП- С., потвърждаващо Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 7143/28.11.2016 година на публичен изпълнител при ТД на НАП- С., в частта, в която е наложен запов върху стоки в оборот на стойност 28 439,98 лева на [фирма] [населено място] и ЗАПОР ВЪРХУ НАЛИЧНИ И ПОСТЪПВАЩИ СУМИ ПО Б. СМЕТКИ, ПО ДЕПОЗИТИ, ВЛОЖЕНИ ВЕЩИ В ТРЕЗОРИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И СЪДЪРЖАНИЕТО НА КАСЕТИТЕ, КАКТО И СУМИ, ПРЕДОСТАВЕНИ ЗА ДОВЕРИТЕЛНО УПРАВЛЕНИЕ, НАХОДЯЩИ СЕ В [фирма] ЗА СУМАТА ОТ 154 600 ЛЕВА.

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197, ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ:

